

— Ὁ μέλλων βίος εἶναι ἀόριστος· ἀποδιώξατε (προσθέτει μὲ φωνὴν προστακτικὴν) τὰ διαλυτικὰ νέφη, ἅτινα ἐπισκοτίζουσι τὸν νοῦν σας. Ἄς δώσωμεν τὰς χεῖρας εἰς σημεῖον ἐνώσεως καὶ ἄς παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον τοῦ ἱερέως, ὅστις θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς συμπλεκτικὸς σύνδεσμος!

Ι Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ Τ' ἼΑΗ ΒΑΣΙΛΗ

Γρηγόρα πάνε, πέρασαν ἡμέρες, μῆνες, χρόνος
 κι' ὁ Ἰης - Βασιλῆς ξεκινᾷ
 ἀπὸ τὴν Καισάρεια κι' ἄρχινᾷ
 πάλι τὸν ἴδιο δρόμο του ἀκούραστος καὶ μόνος.

Δὲν ἀποστáνει ὁ καλὸς ὁ Ἰγιος· στὸ ὄραβδί του
 ἀκουμπισμένος τριγωνᾷ
 χώρες, βασιλεία καὶ περνᾷ
 σκορπίζοντας χαρίσματα ποῦ φέρνει στὸ σακκί του.

Γιὰ τοῦτο μὲ λαχτάρω τους τὸν περιμένουν ὄλοι
 καὶ τὸν φτασμὸν του χαιρετοῦν
 μικροὶ μεγάλοι καὶ πετοῦν
 ἀπ' τὴ χαρὰ τίς σκούφιες του κι' ἔχουν μεγάλη σκόλη.

Καὶ νάτος! Καὶ στὴν Κύπρο μας φτάνει ὁ καλὸς ὁ Γέρος,
 δῶρα στὰ χέρια του κρατᾷ
 καὶ μὲ χαρὲς καὶ χωρατὰ
 μοιράζ' ἀπ' τὰ παιγνίδια του στόνα καὶ στᾷλλο μέρος.

Μὰ δῶ τὴν ἄδολη χαρὰ τὴν φαρμακώνει πόνος,
 καὶ τὴ φαιδρῆ Πρωτοχρονιὰ
 τὴ σκοτεινιάζει μ' ἀπονιὰ
 τῆς δουλωσύνης τῆς μικρῆς ὁ μακρυνὸς ὁ χρόνος.

Ἄχ! πότε, πότε ὁ Ἰγιος θὰ δώσῃ π λ ο υ μ ι σ τ ἦ ρ α
 καὶ θὰ χαρίσῃ καὶ σὲ μᾶς
 — Ὡ! τί ὠραῖος μποναμᾶς —
 τὴ Δευτεριὰ ποῦ μιὰ κακὴ τὴν ἔχει διώξει Μοῖρα!

Λεμεσὸς Γεννάριος τοῦ 1903.

Μ. Δ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ